[2018] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 244

ਫਰਾਨੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9064-9065)

ਸਤੰਬਰ 27, 2018

[ਕੁਰੀਅਨ ਜੋਸਫ ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 - ਉਪ ਧਾਰਾ 6(1), 8(1)(d), 8(1)(j) ਅਤੇ 9 - ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ - ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.3 ਨੇ ਲੋਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀ.ਆਈ.ਓ.) ਅੱਗੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ - PIO ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪੰਜ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ 'ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਜਨਤਕ

ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਾਂ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸੀ ਜਾਂ ਗੋਪਨੀਯਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਸੀ - RERA ਦੇ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ, ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ/ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ - ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਫਲੈਟ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ 2.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ - ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ (ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 2016 – ਧਾਰਾ 11(3) - ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਐਕਟ, 1957- ਉਪ-ਧਾਰਾ 5 2(1) (f) ਅਤੇ 22 - ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 – ਧਾਰਾ 74

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ

ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: 1. ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ (ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 2016 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਿਊਟੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰੇਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵੈੱਬ ਪੇਜ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਜਨਤਕ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰੇਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 22] [258-ਸੀ-ਈ]

2. ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਜਨਤਕ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡਾ. ਵੀ. ਆਈ. ਮਥਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੇਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਰੇਰਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 23] [258- ਈ-ਜੀ]

3. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਕੇ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਪਾਰਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਵਪਾਰਕ ਭੇਤ ਜਾਂ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(n) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਹੈ। ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਜੋ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੇਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਭੇਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਕੰਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 52(1)(f) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ, ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਐਕਟ, 1957 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਖੁਲਾਸਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। [ਪਾਰਸ 24, 25] [258-ਜੀ-ਐਚ; 259-ਏ-ਈ]

4. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਖੰਡ (j) ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ 'ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਜਨਤਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਜਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ ਜੋ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲਕੀ ਫਲੈਟਾਂ (ਉਸਾਰੀ, ਵਿਕਰੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਨਿਯਮ) ਐਕਟ, 1963 ਅਤੇ ਰੇਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ

ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਜਨਤਕ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਲੈਟ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 26] [259- ਜੀ-ਐੱਚ; 260-ਏ-ਬੀ]

5. ਰੇਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੂੰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੇਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ/ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ / ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੇਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 34] [261-ਈ-ਐੱਫ]

ਨੁਸਲੀ ਨੇਵਿਲ ਵਾਡੀਆ ਬਨਾਮ ਫੇਰਾਨੀ ਹੋਟਲਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 3396/2015 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 08.04.2015); ਥਲਾਪਾਲਮ ਸਰਵਿਸ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2013) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 82: [2013] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 475; ਡਾ. ਵੀ.ਆਈ. ਮਥਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੇਨਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4057/2016 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ

ਮਿਤੀ 22.03.2016); ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2007, ਗੁਜਰਾਤ 203 – ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

<u>ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ</u>

[2013] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 475	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 13
ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2007 ਗੁਜਰਾਤ 203	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 28

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9064-9065

ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 30.10.2015 ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (L) ਨੰਬਰ 1806 ਅਤੇ 2015 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 789 ਵਿੱਚ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ. ਏ.ਐਮ. ਸਿੰਘਵੀ, ਗੋਪਾਲ ਜੈਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਅਭਿਮਨਿਊ ਭੰਡਾਰੀ, ਵਿਵੇਕ ਵਾਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੂਹੀਨਾ ਦੁਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਲੀਆ ਖਾਨ, ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਗੌਰਬ ਬੈਨਰਜੀ, ਰੋਹਨ ਕੇਲਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੰਦਿਨੀ ਗੋਰੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਾਹਿਰਾ ਕਰੰਜਾਵਾਲਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਤਾਸ਼ਾ ਐਸ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਬਾਰੀ, ਅਰਜੁਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਨਦੀਪ ਕਾਲੜਾ, ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਨਿਕ ਕਰੰਜਾਵਾਲਾ (ਮੈਸਰਜ਼ ਕਰੰਜਾਵਾਲਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ), ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਚਿੱਤਰਾ ਅਤੁਲ ਚਿਤਾਲੇ, ਗੁਰਜੋਤ ਸੇਠੀ, ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ. 1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 2005 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਉਕਤ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਮਰਹੂਮ ਸ਼੍ਰੀ ਈ.ਐਫ. ਦਿਨਸ਼ਾ ਮਲਾਡ (ਪੱਛਮੀ) ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨੁਸਲੀ ਨੇਵਿਲ ਵਾਡੀਆ/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਮਰਹੂਮ ਸ਼੍ਰੀ ਈ.ਐਫ. ਦਿਨਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹਨ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕਲੌਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਤਿੰਨ ਪਲਾਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਫਰਾਨੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 2.1.1995 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2008 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ।

3. ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਮਿਤੀ 12.5.2008 ਨੂੰ ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1628/2008 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ

ਉਕਤ ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4. ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਇਤਿਹਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.7.2010 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 26.7.2010 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮਿਤੀ 19.7.2012 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੁਸਲੀ ਨੇਵਿਲ ਵਾਡੀਆ ਬਨਾਮ ਫੇਰਾਨੀ ਹੋਟਲਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ'ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਸੋਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਾ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਉਕਤ ਕੋਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 9 ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ

ਜਿਸ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਮਿਤੀ 8.4.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੋਧ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 9ਏ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਿਤੀ 29.3.2012 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ ਉਕਤ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

6. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਵਿਵਾਦ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਲੋਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਪੀ.ਆਈ.ਓ.') ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 10.12.2012 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ:

(a) ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪੀਆਰ ਕਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ।

(b) ਫਰਾਨੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ।

(c) ਸਾਰੇ ਲੇਆਉਟਾਂ, ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਸਕੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ[2] ਫਰਾਨੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(d) ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਫੇਰਾਨੀ ਹੋਟਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।
(e) ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ:

(a) ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਸੀ।

(b) ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ।

(c) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਭੇਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

(d) ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ, ਡਿਜ਼ਾਈਨਾਂ, ਡਰਾਇੰਗਾਂ ਆਦਿ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੰਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

2 ਨੂੰ 'ਤੇ' ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਪੀ.ਆਈ.ਓ. ਨੇ ਮਿਤੀ 8.1.2013 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1)(d), 8(1)(g), 8(1) (j) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 11(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੀ।

8. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਮਿਤੀ 12.2.2013 ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਿਤੀ1.4.2013 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀ.ਆਈ.ਓ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਿਰਲੇਖ 2 ਤੋਂ 4 ਅਧੀਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੰਗੀ ਗਈ 5 ਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਹੁਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਿਤੀ 28.6.2013 ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(3) ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਸ.ਸੀ.ਆਈ.ਸੀ.) ਕੋਲ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਮਿਤੀ31.1.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫਲੈਟ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣਗੇ।

9. ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (L) ਨੰਬਰ 1806/2015 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 30.10.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਰਕ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਲੇਆਉਟ, ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ) ਦਾ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ।ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਨਤਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਭੇਤ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ। ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਡਾ. ਏ. ਐਮ. ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਰਬ ਬੈਨਰਜੀ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

11. ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਰਬ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਵੀ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਪਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੈੱਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਚੌਥੇ ਸੈੱਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਲੇਆਉਟ, ਸੋਧਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਕੀ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ

ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਲਈ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਹੋਣ ਰਚਨਾਤਮਕ ਨਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਵੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਮਿਤੀ 29.3.2012 ਦੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸੰਚਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ, ਪਾਲਣਾ, ਕਬਜ਼ਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ, ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਸੰਭਾਵਿਤ ਫਲੈਟ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਆਦਿ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਭਾਵ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਚਿੱਠੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 9ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਢਲੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਿਛਲੀ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਖੁਲਾਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ' ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1)(ਡੀ) ਅਤੇ 8(1)(j) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਥਲਾਪਾਲਮ ਸਰਵਿਸ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ[3] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (j) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (d) ਵੀ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

---

[3](2013) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 82

14. ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਸੂਚਨਾ ਤੱਕ ਵਧੇਰੇ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਧੇਰੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਲ ਪੱਥਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਹਰੇਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਿਹਾਰਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ"। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(f) 'ਜਾਣਕਾਰੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ- ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ -

xxxx xxxx xxxx xxx

(f) "ਜਾਣਕਾਰੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਮੈਮੋ, ਈ-ਮੇਲ, ਰਾਏ, ਸਲਾਹ, ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੀਜ਼, ਸਰਕੂਲਰ, ਆਦੇਸ਼, ਲੌਗਬੁੱਕ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਕਾਗਜ਼, ਨਮੂਨੇ, ਮਾਡਲ, ਕਿਸੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਡਾਟਾ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

'ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ' ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (j) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ] - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ -

xxxx xxxx xxxx xxx

(j) "ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

(i) ਕੰਮ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ;

(ii) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਨੋਟ, ਐਕਸਟਰੈਕਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਲੈਣਾ;

(iii) ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਮੂਨੇ ਲੈਣਾ;

(iv) ਡਿਸਕਟਾਂ, ਫਲਾਪੀਆਂ, ਟੇਪਾਂ, ਵੀਡੀਓ ਕੈਸੇਟਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਮੋਡ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਟਆਊਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੰਪਿਊਟਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਕਰਣ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (h) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (n) ਵਿੱਚ 'ਤੀਜੀ ਧਿਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ- ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ -

xxxx xxxx xxxx xxx

(n) "ਤੀਜੀ ਧਿਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਾਗਰਿਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਸਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

15. ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 74 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ' ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"74. ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ: -

(1) ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ-

(i) ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ,

(ii) ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਅਤੇ

(iii) ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਵਿਧਾਨਿਕ, ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, [ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੇ], ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ;

(2) ਨਿੱਜੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ) ਰੱਖੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਰਿਕਾਰਡ।

16. ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ ਇਕੋ ਇਕ ਛੋਟ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ।

17. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਖੰਡਾਂ (ਡੀ) ਅਤੇ (ਜੇ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:

"8. ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਤੋਂ ਛੋਟ

(1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

xxxx xxxx xxxx xxx

(d) ਵਪਾਰਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਵਪਾਰਕ ਭੇਤ ਜਾਂ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ

ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ;

xxxx xxxx xxxx xxx

(j) ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜਤਾ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਹਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

....

"9. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ। ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।

18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

19. ਹੁਣ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹਨ।

ਇਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 31.1.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"(7) ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਲੋਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਿਵੈਲਪਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਡਿਵੈਲਪਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਭਾਗ ਵਾਟਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਵਾਰਡ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਭਾਗ, ਸੜਕ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਸਥਾਨਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ, ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਐਫ.ਐਸ.ਆਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਡਰਾਇੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

20. ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲਕੀ ਫਲੈਟ (ਨਿਰਮਾਣ, ਵਿਕਰੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਨਿਯਮ) ਐਕਟ, 1963 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ

ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਜੋ ਫਲੈਟਾਂ ਦਾ ਬਲਾਕ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ (L) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"(1) ਖੰਡ (a), (b) and (c) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ (ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ) ਨੂੰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਫਲੈਟ ਲੈਣ ਜਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਰਾਹੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

22. ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ (ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 2016 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਰੇਰਾ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਰੇਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮੋਟਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰੇਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵੈੱਬ ਪੇਜ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਜਨਤਕ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਰੇਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ।

23. ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਜਨਤਕ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡਾ. ਵੀ. ਆਈ. ਮਥਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਚੇਨਈ ਅਤੇ ਹੋਰ[4] (ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ. ਇਕ ਧਿਰ ਸੀ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੇਨਈ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵੈਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੇਰਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਕੇ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੰਡ (d) ਵਪਾਰਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਵਪਾਰਕ ਭੇਤ ਜਾਂ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ

ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(n) ਤਹਿਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਨਾਗਰਿਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਜੋ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੇਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਭੇਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬੌਧਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਕੰਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 52 (1)(f) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ, ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ:

---

[4] ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 22.3.2016 ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 4057/2016 ਵਿੱਚ

"22. ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ - ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਐਕਟ, 1923 (1923 ਦਾ 19) ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ

'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

25. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਐਕਟ, 1957 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਖੁਲਾਸਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ।

26. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਖੰਡ (j) ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ 'ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਜਨਤਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਜਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ ਜੋ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰੇਰਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਜਨਤਕ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਲੈਟ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

27. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

28. ਅਸੀਂ "ਬਦਲਾਖੋਰੀ" ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਬਿਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ

ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ? ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਖੁਲਾਸੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਰਿਲਾਇੰਸ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ[5] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

29. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਡਰਾਇੰਗਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣਾ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਵੱਖਰੇਯੋਗਤਾ ਅਰਥਾਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਲੋੜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜੋ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

31. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀ.ਆਈ.ਓ. ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸੂਚਨਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ।

[5] ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2007 ਗੁਜਰਾਤ 203

32. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ, ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ ਧਾਰਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਮੁਦਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

33. ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਮੁਖਤਿਆਰਨਾਮਾ ਦੇ ਡਿਵੈਲਪਰ ਅਤੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਕ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

34. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਰੇਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੂੰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰੇਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ/ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਜਨਾ / ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੇਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

35. ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਵਾਦ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਪਾਰਕ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਰਚੇ, ਉਚਿਤ ਖਰਚੇ ਉਪਾਅ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

36. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ 2.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ (ਦੋ ਲੱਖ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ)।

ਅੰਕਿਤਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi